

Nadal: 29 de Desembre

Text de l'Evangeli (Lc 2,22-35): Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, portaren Jesús a Jerusalem per presentar-lo al Senyor. Així ho prescriu la Llei del Senyor: Tot primogènit mascle serà consagrat al Senyor. Havien d'ofèrir en sacrifici, tal com diu la Llei del Senyor, un parell de tórtres o dos colomins.

Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó. Era just i pietós, esperava que Israel seria consolat i tenia el do de l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia fet saber que no moriria sense haver vist el Messies del Senyor. Va anar, doncs, al temple, guiat per l'Esperit, i quan els pares entraven amb l'infant Jesús per complir amb Ell el que era costum segons la Llei, el prengué en braços i beneí Déu dient: «Ara, Senyor, deixa que el teu servent se'n vagi en pau, com li havies promès. Els meus ulls han vist el Salvador, que preparaves per presentar-lo a tots els pobles: llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el teu poble».

El seu pare i la seva mare estaven meravellats del que es deia d'Ell. Simeó va beneir-los i digué a Maria, la seva mare: «Aquest infant serà motiu que a Israel molts caiguin i molts d'altres s'aixequin; serà una senyera combatuda, i a tu mateixa una espasa et traspasarà l'ànima. Així es revelaran els sentiments amagats al cor de molts».

«Ara, Senyor, deixa que el teu servent se'n vagi en pau, com li havies promès. Els meus ulls han vist el Salvador»

Avui, 29 de desembre, festegem el sant Rei David. Però és tota la família de David que l'Església vol honorar, i sobretot el més il·lustre de tots ells: Jesús, el Fill de Déu, Fill de David! Avui, en aquest etern "avui" del Fill de Déu, l'Antiga Aliança del temps del Rei David es realitza i es compleix en tota la seva plenitud. Ja que, com relata l'Evangeli d'avui, el Nen Jesús és presentat al Temple pels seus pares per tal de complir amb l'antiga Llei: «Portaren Jesús a Jerusalem per presentar-lo al Senyor. Així ho prescriu la Llei del Senyor: 'Tot primogènit mascle serà consagrat al Senyor'» (Lc 2,22-23).

Avui s'eclipsa l'antiga profecia amb vista a donar pas a la nova: Aquell, que el Rei David havia anunciat entonant els salms messiànics, ha entrat per fi al Temple de Déu! Avui és el gran dia en què aquell a qui sant Lluç anomena Simeó aviat abandonarà aquest món de foscor per tal d'entrar en la visió de la Llum eterna: «Ara, Senyor, deixa que el teu servent se'n vagi en pau, com li havies promès. Els meus ulls han vist el Salvador, que preparaves per presentar-lo a tots els pobles» (Lc 2,29-32).

També nosaltres, que som el Santuari de Déu en el que habita el seu Esperit (cf. 1Co 3,16), hem de romandre atents a rebre Jesús en el nostre interior. Si avui tenim el goig de combregar, demanem a Maria, la Mare de Déu, que intercedeixi per nosaltres davant el seu Fill: que mori l'home vell i que l'home nou (cf. Col 3,10) neixi en tot el nostre ésser, a fi de convertir-nos en els nous profetes, els qui anuncien al món sencer la presència del Déu tres vegades sant, Pare, Fill i Esperit Sant!

Igual que Simeó, siguem profetes per la mort de l'home vell! Tal com digué el Papa sant Joan Pau II, «la plenitud de l'Esperit de Déu ve acompanyada (...), abans de res, per la disponibilitat interior que prové de la fe. De tot això, l'ancià Simeó, home 'just i pietós', en tingué la intuïció en el moment de la presentació de Jesús al Temple».

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«Haguessis mort per sempre, si Ell no hagués nascut en el temps. Celebrem amb alegria l'adveniment de la nostra salvació i redempció» (Sant Agustí)

•

«Simeó reconeix en aquell Nen el Salvador, però intueix —gràcies a l'Esperit— que entorn a Ell girarà el destí de la humanitat... Havent “tocat” la salvació, l'entusiasme és tan gran, que per a Simeó viure i morir són el mateix» (Benet XVI)

•

«La Presentació de Jesús al temple el mostra com a primogènit que pertany al Senyor. Amb Simeó i Anna (...) Jesús és reconegut com el Messies tan esperat, 'llum per a les nacions' i 'glòria d'Israel', però també com a 'signe de contradicció'. L'espasa de dolor predita a Maria anuncia aquella altra oblatió, perfecta i única, de la creu que donarà la salvació que Déu 'ha preparat davant de tots els pobles'» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 529)

Altres comentaris

«Els meus ulls han vist el Salvador»

+ Mn. Joaquim MONRÓS i Guitart
(Tarragona, Espanya)

Avui, contemplem la Presentació del Nen Jesús al Temple, bo i complint la prescripció de la Llei de Moisès: purificació de la mare i presentació i rescat del primogènit.

L'escena la descriu sant Josepmaria Escrivá, en el quart misteri de goig del seu llibre Sant Rosari, tot convidant a involucrar-nos en ella: «Aquesta vegada seràs tu, amic meu, qui portarà la gàbia de les tórtoraes. —Te n'adones? Ella —la Immaculada!— se sotmet a la llei com si estigués immunda. ¿Aprendràs amb aquest exemple, nen babau, de complir, malgrat tots els sacrificis personals, la Santa Llei de Déu?

»Purificar-se! Tu i jo sí que necessitem purificació! Expiar, i, per damunt de

L'expiació l'Amor. —Un amor que sigui cauteri que abrasi la ronya de la nostra ànima, i foc, que encengui amb flames divines la misèria del nostre cor».

Val la pena d'aprofitar l'exemple de Maria per a “netejar” la nostra ànima en aquest temps de Nadal, fent una sincera confessió sacramental per tal de poder rebre el Senyor amb les millors disposicions. Així, Josep presenta l'ofrena d'un parell de tórtora, però sobretot ofereix la seva capacitat de portar endavant amb el seu treball i amb el seu amor castíssim el pla de Déu previst per a la Sagrada Família, model de totes les famílies.

Simeó ha rebut de l'Esperit Sant la revelació que no moriria sense haver vist el Crist. Va al Temple i, en rebre en el seus braços ple de joia el Messies, li diu: «Ara, Senyor, deixa que el teu servent se'n vagi en pau, com li havies promès. Els meus ulls han vist el Salvador» (Lc 2,29-30). Amb ulls de fe, en aquest Nadal, contemplem Jesús que ve a salvar-nos amb el seu naixement. Així com Simeó va entonar el cant d'acció de gràcies, alegrem-nos cantant davant el pessebre, en família, i en el nostre cor, pel fet de saber-nos salvats per l'infant Jesús.